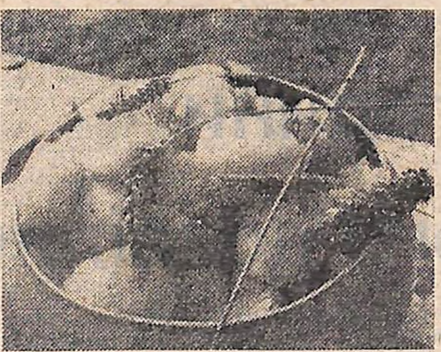

Із нового врожаю. Все, що вирощено, треба зібрати вчасно і без втрат. Таке завдання стоїть нині не тільки перед працівниками агропромислового комплексу: виконання Продовольчої програми — справа кожного (1 стор.).

Конкретними рубенками Вільшанської районної комсомольської організації передбачено залучити до роботи у тваринницькій 13 випускників школи. Загалом же виявили бажання працювати у сільському господарстві більше 50 вчорашніх десятикласників.

У НАС В ГОСТЯХ ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНИЙ, ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІЙ ЖУРНАЛ «РАНОК»

«Комсомольці 20-х». Автор В. Кулик. Стверджують, ніби паровозом, що стоїть нині на постаменті у м. Гайвороні, їздив вузькоколійною з Боярки до Києва Павло Корчагін. Матеріал про Гайворонський краєзнавчий музей читайте на 4-й стор.

[3 стор.]

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 26 вересня 1985 року

№ 116 (3623).

Ціна 2 коп.

У трудівників сільського господарства області, як і в усіх країні, широкий відгук знайшов виступ Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова на нараді партійно-господарського активу у місті Цілінограді. «Основна ланка, за яку треба взятися, щоб вирішити весь ланцюг практичних завдань, які стоять перед нами на селі, — зазначив М. С. Горбачов, — це організація виробництва і праці трудівників колгоспів, радгоспів, усіх підприємств агропромислового комплексу, широке використання вже наявного досвіду високопродуктивної, ефективної роботи».

Як вирішуються ці питання в нашому районі?

Недавно підбили підсумки змагання тваринників за вісім місяців. Вони радують,

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА: Твій внесок, комсомол

З кожним роком міцніє, розвивається агропромисловий комплекс країни, вдосконалюється управління ним. За порівняно короткий час районні агропромислові об'єднання добилися певних успіхів на шляху зростання кількості сільськогосподарської продукції. Вдалося дещо упорядкувати міжгалузеві зв'язки, добитися, щоб партнери, як мовиться, не ставили один

щороку збагачувати гектар ґрунту 10—12 тоннами органіки.

У народі кажуть: що посієш, те й пожнеш. Я б хотів зупинитися на першій частині прислів'я. В останні роки ми маємо можливість засівати поле більш врожайними і якісними сортами. Особлива увага цінним і сильним пшеницям. Більше 1000 тонн їх сортів «Безоста-1», «Дніпровська-846», «Одеська-51» одержали цьо-

Ще недавно господарства району мали великі клопоти з очищенням насіння озимих і ярих. Нині вони зберігають тільки страховий фонд, а функцію підготовки високоякісного посівного матеріалу виконує районний пункт по очистці насіння. В його розпорядженні — потужні машини, склади для зберігання насіння.

Фуражне зерно господарства направляють на

РАПО: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ПОШУКИ

Плюси агропромислового

і тому можна сміливо прогнозувати, що річні плани виробництва і продажу державі м'яса, молока, вовни будуть виконані (уже справилися із продажем державі яєць). Вже виконали п'ятирічні плани по продажу державі овочів. Певні зрушення намітилися і в рослинництві. Особливо допомагають індустріальні та інтенсивні технології вирощування сільськогосподарських культур. Вони дають змогу різко підвищити врожайність. Скажімо, цього року поля пшениці, де застосовувалася інтенсивна технологія, видали на круг по 40 центнерів зерна — майже в два рази більше, ніж на звичайних площах. Передовий досвід знаходить усе більшого поширення. Наступного року «інтенсивну» пшеницю збиратимемо майже з 16,2 тисячі гектарів. Найкраще додержуються агротехніки її вирощування, а тому й мають вагомі результати, у колгоспах імені Суворова та імені ХХІ з'їзду КПРС, радгоспах «Червоний землероб» та «Олексіївський».

Якщо ж проаналізувати врожайність зернових по окремих колгоспах, то помітимо великі контрасти. Відставання має об'єктивні причини. Так склалося, що ми більше говоримо про те, що взяли від землі. А що ж вона одержує, щоб бути ро-

одному паливі в колеса. З часу створення РАПО зросли темпи приросту продукції.

Однак ще немало треба зробити, щоб підвищити ефективність роботи агропромислових об'єднань, налагодити чітку взаємодію всіх ланок, аби капітальні вкладення давали все більшу віддачу. Що не дозволяє РАПО стати повновладним господарем? Як остаточно подолати відомі бар'єри? Що може РАПО по вирішенню проблеми закріплення молоді на селі?

Під рубрикою «РАПО: досвід, проблеми, пошуки» в нашій газеті публікуватимуться матеріали на цю тему. Запрошуємо до розмови голів рад РАПО, їх заступників, представників партнерів господарств по АПК, голів колгоспів, директорів радгоспів. Сьогодні розмову започатковує заступник голови ради Бобринецького РАПО В. М. Павличенко.

дуючо? Найперше це стосується внесення органічних і мінеральних добрив. Торік у цілому по району внесли на гектар по 6,7 тонн перетнуто. Але цього недостатньо. Наша мета —

го року високими репродукціями і засіяли в перші осінні дні в добре зволожений ґрунт.

Минуло три роки з часу створення районних агропромислових об'єднань, які покликані вирішувати питання дальшого піднесення сільськогосподарської галузі. Як працює наша рада РАПО? Насамперед досягли узгодженості дій між різними підприємствами, установами, організаціями, робота яких спрямована на розвиток сільського господарства. Єдність же — велика підмога на шляху досягнення високих кінцевих результатів.

Велику допомогу трудівникам села надають райсільгосптехніка та райсільгоспхімія. Зараз завершується підготовка ферм до зимівлі худоби. Але це турбота не тільки колгоспів. Деякі ремонтні бригади створено для цього в райсільгосптехніці, які займаються встановленням обладнання. Подібні бригади є і в ПМК-6. Не залишилася осторонь цієї важливої справи і районна міжколгоспна будівельна організація. Завдяки їй об'єм силососховищ збільшився протягом цього року на 72 тисячі тонн. Активну участь у підготовці до стійлового утримання тварин бере молодь. Зокрема, хотілося б відзначити спільчан райсільгосптехніки.

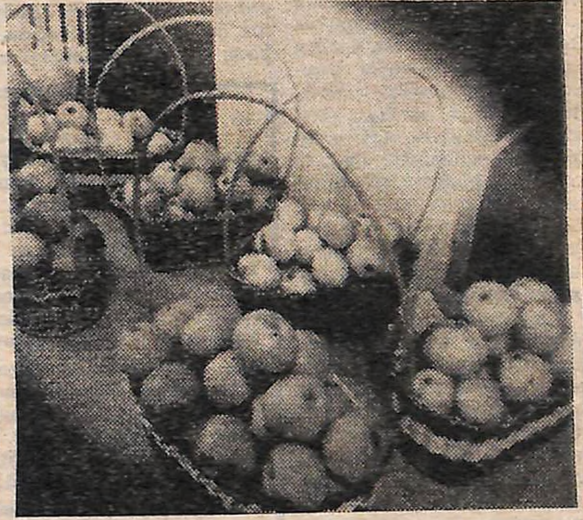
комбікормовий завод. Тут готують різноманітний корм для тварин, причому з диференційованим підходом до цієї справи.

Чимало було раніше проблем із вивезенням молока. В колгоспах не вистачало автомобілів, водіїв. Нині центровивозом продукції ферм займається райсільгосптехніка. Водії тут мають певну спеціальну підготовку, виконуючи одночасно функції лаборантів. Половина господарств району вже користується послугами цього підприємства. Незабаром й інші колгоспи одержать підмогу...

Постійно в полі зору ради РАПО — собівартість виробленої продукції. Чого гріха таїти, що часто колгоспи і радгоспи мають претензії до своїх партнерів стосовно дороговизни певних видів послуг. Це, звичайно, позначається на собівартості продукції. Ми вжили ряд заходів. Так, за підсумками першого півріччя 1985 року собівартість центнера молока по району становила 26 карбованців 18 копійок при плані 27 карбованців 52 копійки.

Отже, питання розвитку сільськогосподарської галузі рада районного агропромислового об'єднання намагається вирішувати у комплексі.

В. ПАВЛИЧЕНКО,
заступник голови ради Бобринецького РАПО.

Не випадковим період роботи студентів на збиранні фруктів та овочів входить до третього трудового семестру. Адже тут молоді вчаться по-господарськи ставитися до багатих дарів землі, виплених руками землеробів.

У радгоспі «Устинівський» Устинівського району нині трудяться майбутні вчителі фізики та математики. У консервному цеху на виробництві яблучного соку працюють студенти групи 34-35 Кіровоградського педагогічного інституту (фото вгорі). Щодня вони закривають 400—500 банок чистого, золотистого напою, виготовленого з відібраних яблук (фото у центрі). Отже, якщо ви зустрінете сін виробництва консервного цеху радгоспу «Устинівський», знайте, що його виготовили комсомолки Аліса СІДОРЕНКО, Світлана МІШОТА (фото внизу) та їхні подруги.

Фото В. ГРИБА.

У КЛУБІ села Степового Кіровоградського району відбулася читання конференція «Сміливі не вмирають», присвячена Герою Радянського Союзу Зои

З ІМЕНЕМ

ЗОІ

Космодем'янській. У конференції взяли участь вчителі і учні місцевої восьмирічки, піонерська організація якої носить ім'я легендарної героїні Великої Вітчизняної війни. Бібліотекар В. П. Войченко виступила з оглядом літератури «Піонери і комсомольці — герої Кіровоградщини», темі героїчного минулого нашого народу була присвячена і книжкова виставка «Дитинство в солдатській шинелі».

Наш кор.

Кіровоградський район.

Світлана Чернуха і її однокласники із Компаніївської середньої школи вважали, що газета «Молодий комунар» — це газета всього їхнього класу. З неї вони дізнаються про новини комсомольського життя школи, про діяльність своїх ровесників.

В їхньому класі організовано спеціальний стенд, де для всебічного обговорення висвітлюються окремі цікаві матеріали. Тут же сповіщається про цікаві повідомлення та події із життя шкільної комсомолки.

Десятий «Б», в якому навчається Світлана Чернуха, вже повністю закінчив передплату своєї молодіжної газети. І як вважають однокласники, Світлана відмінно справилася із своїм комсомольським дорученням розповсюджувача преси.

На знімку: Світлана ЧЕРНУХА.

Текст і фото М. САВЕНКА.

РАЙКОМ КОМСОМОЛУ: СТИЛЬ РОБОТИ

КОЛИ ВИДНО МЕТУ

Такі конкретні рубіжі накреслює для себе кожна первинна комсомольська організація. Приємно констатувати, що переважна більшість із них успішно виконується.

Як же дотримувати слова райкомів комсомолу? До цього питання повертаємось на кожній апаратній нараді, засіданнях бюро. Використовують і спеціальний стенд контролю, за допомогою якого кожний відповідальний працівник має змогу прослідкувати за ходом виконання конкретних рубіжів, переконатись, яку частку у цю справу вносить він особисто, побачити, де ще треба допрацювати. Втілюючи цифрами себе не задоволюємо, хоча в порівнянні з минулим роком працюємо впевненіше, результативніше.

Ось, такі, приміром, факти. Рік тому в районі було створено 3 комсомольсько-молодіжні ланки по вирощуванню цукрових буряків і 8 — по вирощуванню кукурудзи. Ці колективи вирощували союльки, корені й качанисти відповідно на 1610 і 687 гектарах. У нинішньому році цукрові буряки вирощують уже 6 комсомольсько-молодіжних ланок, а кукурудзу — 8. Звичайно, зросла й закріплена за молодими механізаторами й площа. З особливою старанністю піднімалися до цих заходів в комітетах комсомолу колгоспів імені 40-річчя Жовтня, імені Артамонова, де кожен другий гектар кукурудзи і цукрового буряка обробляє молодь.

А особливо теплих слів заслуговують комсомольські активісти і молоді хлібороби колгоспу імені Леніна. Із 570 гектарів посівів кукурудзи на зерно, 560 — комсомольські! Тепер справа за тим, як швидко і якісно збереться врожайний урожай. Є підстави вірити в кішечний успіх.

Необхідно самокритично визнати: плануючи створення певної кількості ланок і закріплених за молоддю гектарів, ми забули про головне — кішечний результат. Звичайно, кожен колектив зобов'язався взяти ту чи іншу висоту,

однак непогано було б визначити її спільну для всіх. Цю помилку, звичайно, врахуємо при підготовці проекту рубіжів на наступний рік.

За конкретними рубіжами в громадському творчійстві у нинішньому році має закріпитись 13 вулицників середніх, шкіл. Відділ учнівської молоді ще в березні цього року розробив спеціальні анкети і розповсюдив їх серед десятикласників п'яти середніх шкіл. Старшокласники дали вичерпні відповіді на

показниками. І вже другий місяць ударно трудяться в рідному господарстві.

Шефство над громадським творчійством. Комсомольцями і молоддю обласадані душові, червоні кутки на трьох молочно-варних фермах, посаджено більш як 300 кущів та дерев на фермівських територіях. Особливо показова в цьому плані робота комітету комсомолу колгоспу імені Леніна, де на період зими вели громадської худоби ряд молодих шоферів, механізаторів по-

— Яку ж конкретну справу ми оберемо? — секретар комітету комсомолу колгоспу імені Зайковського Ольга Литвин хоча й зробила деякі намітки заздалегідь до початку зборів, але хотіла ще раз переконатись у правильності свого рішення. Щойно молоді виробничники обговорили конкретні рубіжі районної комсомольської організації, а тепер їм належало визначити і свою магістральну лінію. Слова попросив групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу автогаража молодий комуніст Юрій Наумчак:

— Пам'ятаєте, яке добре діло зробили ми, коли обсадили тополлями територію молочно-варної ферми? Тож чому б нам знову не допомогти тваринникам? Хоч би й чабанам. Давайте обладнаємо як слід побутові кімнати, організуємо суботники по ремонту фермівських механізмів!..

«За» проголосували всі.

Отже, шефство над віцефермою, — таку конкретну справу на 1985 рік визначили для себе комсомольці Добрянки. Було це на початку січня. Час від часу на зборах повертались до цієї розмови, аналізували зроблене, відверто говорили про прорахунки. А гарячої для чабанів пори — під час масової стрижки овець — члени комсомольсько-молодіжного колективу автогаража попросили правління колгоспу направити їх тимчасово на віцеферму. Працювали по-ударному, виконували півтори—два норми, чим приємно дивували досвідчених працівників галузі.

Господарство успішно справилось із державним планом по вовні і в цьому значна частка праці молоді, яка правильно визначила своє місце.

поставлені запитання. Аналізуючи їх, ми побачили: крім отих тринадцяти бажань залишились в сільському господарстві ще 35—40 хлопців та дівчат. І серед них — цілий клас! Дійсно, десятикласники Добрянської середньої школи дали слово працювати в рідному селі. Володя Немирівський, Володя Савенко, Юра Бурда, Сергій Яковлев, Юра Барзіков — ці хлопці вже не раз випробували себе в ділі, нарівні з досвідченими хліборобами працювали в полі, радували високими

попівнями колективні тваринників.

Теплі відгуки надходять в райком комсомолу про діяльність клубу молоді сім'ї у колгоспі «Перемога». А між тим, ініціатори його створення — комсомольські активісти на чолі із директором школи (в недалекому минулому членом райкому комсомолу) Ольгою Григорівною Вобко. Працює клуб у вихідні дні на базі музичного салону, який майстерно обладнали сільські умільці. Такі ж кімнати доброго настрою оформлені у кол-

госпах «Аврора», імені 40-річчя Жовтня, імені Димитрова, районному будинку культури. Кількість клубів за інтересами згідно конкретних рубіжів спільно в районі зростає.

Можна продовжувати перелік того, що вже досягнуто. Однак більше хвилюють наші прорахунки. Скажімо, райком комсомолу взяв шефство над однією із підстаючих ферм з тим, щоб вивести її на середньорайонний показник. І що ж? Суботники влаштували, дні побуту на фермі організували, культурні працівники, торговельників запрошували, а ферма ледь-ледь на рівні району йде, із взятими соціалістичними зобов'язаннями не справляється. Отже, робимо висновок: треба поглиблено розібратись у головних причинах відставання.

Або ж так: конкретними рубіжами передбачено закріплення за двома навчально-виробничими бригадами 25 гектарів в окремому масні. Вийшли на правління колгоспів імені Димитрова та «Дружба» із відповідним проханням, а ті нас не підтримали. Питання поки що залишається невирішеним. Але воно на нашій совісті і ми про це не забуваємо.

Сьогодні конкретні рубіжі — настільки книга кожного відповідального комсомольського працівника. Час показав: справа ця потрібна і, якщо хочете, вигарна. Вона дисциплінує, не дає розхолоджуватись. Учуть бути наполегливими, бачити кішечну мету, мислити перспективно. А ще створюються хороші умови для остаточної перемоги над формалізмом. По-моєму, не варто повторювати, як це важливо для піднесення авторитету і престижу усієї Спідки молоді.

Г. ШАЛАПКО,
перший секретар Вільшанського РК ЛКСМ України.

У години СВОГО ДОЗВІЛЛЯ

Осінній вечір приходить швидко, але нікого не застає несподівано — дошкульний вітер чи дощ зашида розганяє усіх по домівках. Стомлені, але як правило збуджені, веселі поспішають після робочого дня до своєї другої домівки — робітничого гуртожитку — молоді робітники станції Знам'янка, локомотивного та вагонного депо, енергетичної, працівники лікарні та інших підприємств Знам'янського залізничного вузла. Фасад гуртожитку заховався у тінистих липах проспекту Ленінського комсомолу. Спалахує світло. Через відчинені вікна в осінні прохолоду вливається музика. Колись, не так і давно, здається, у пору молодості, співали щось на разок сентиментального:

«...Весь вечір дівочий
Мечтами делять
Ні повільно музику
по «Майку».

А сьогодні з гучних програвачів і магнітофонів лунає співа Челентано і Антонова, Ротару і Пуганової. Усьому свій час. Хто читає, хто — готує вечерю, хто — грає у шахи, хтось дивиться теле-

програми і переглядає газети. Це зараз, що трохи похолодало, а то на спортмайданчику півгуртожитку застанеш дотемна. Одні грають, інші — вболівають. М'яч не знає спокою до ночі. Команда волейболістів гуртожитку виступала на першості міста. Хоч і не увійшла до трійки сильніших, проте пізнала справжній спортивний інтерес — до-свідченому і сильнішому супернику й програти не соромно. Ось підтримуються хлопці, а найзаповзятіші серед них — Ярослав Корчанський, Юрій Яблонський, Олександр Трошин, їхній ентузіаст-організатор Юрій Мірошніченко — і в наступному сезоні, дивись, і вигрануть першість.

Понад 100 юнаків і дівчат живуть тут однією дружною сім'єю. Вдень разом працюють, ввечері дружно відпочивають. Спільна праця і спільна домівка здружила їх не на день — на роки. У кімнаті номер два як сестри живуть трое дівчат: дві Людмили — Ходек і Касіщева та Галина Павлова. І вже сьогодні зі світлим смутком думають про той час, коли залишать вони свій тимчасовий дім.

По-чоловічому стримано, але надійно, дружать хлопці із кімнати № 7 Анатолій Лось, Іван Рудий та Іван Токаренко. До того ж і в гуртожитку їхні кімнати визано зразковими.

Усім запам'ятався час підготовки і святкування 40-річчя Великої Перемоги. У гуртожитку проходились тематичні вечори, приходили у гості ветерани війни. Молоді слухали розповіді про мужність і героїзм батьків і дідів, а самі думали про те, як зберегти мир, про майбутнє для своїх дітей. А потім, усі без винятку, вирішили перерахувати гроші у Фонд миру. І комендант С. І. Караман здала у Держбанк на рахунок Радянського фонду миру понад 200 карбованців.

Світлана Іванівна, до речі, високої думки про мешканців свого гуртожитку.

— Я уже три роки працюю тут, — говорить С. І. Караман, — і задоволена. У мене стільки помічників! А громадська рада гуртожитку порядком підтримує, виховну роботу взяла на себе. Питаєте, чи не пиячать хлопці? Що ви? За роки своєї роботи тут нічого подібного не пам'ятаю. Та й коли їм? Сьогодні в гуртожитку виступає лектор міської організації товариства «Знання», завтра — шаховий і шашковий турнір, а післязавтра просто всі зберуться у холлі, бо по телевізору демонструватиметься новий серіал...

А й справді, там де дозвілля людей організовано цікаво і змістовно, де навіть у вільний час ніколи — чекає цікава книжка, телепередача, спортивні змагання — чарка зайва.

О. ГОЛОБОРОДЬКО.
м. Знам'янка.

ЗАПРОШУЄ БУДИНОК УЧИТЕЛЯ

Можливість змістовно відпочити після напруженого шкільного трудового дня дістали педагогічні Луцька. Для них гостинно відчинив двері Будинок учителя.

У кімнатах і залах двоповерхового будинку, розташованого в центрі міста, збиратимуться члени клубів музики, поезії, художнього слова, працюватимуть різні гуртки художньої самодіяльності, спортивні секції, студія образотворчого мистецтва. У клубі «Господарка» можна навчитися шити, в'язати, вишивати. Обмінятись новинами і проблемами педагогічної роботи, познайомитися з творчою лабораторією позаторів молоді вчителів зможуть у дискусійному клубі. На допомогу професійним активістам обладнано кабінет методичної роботи.

Найближчими помічниками працівників Будинку вчителів в організації різних заходів стануть члени створеного тут клубу ветеранів педагогічної праці.

З. ЖИЖАРА,
кор. ПАТАУ.

«КУДИ
ДІВАЄТЬСЯ
ПАЛЬНЕ?»

Після МК
виступу

На критичний матеріал режисерської бригади знам'янського міського штабу «Комсомольського промотора» під татим заголовком надіслав відповідь голова Знам'янського райсільгоспхмії В. С. ОСТАПОВ. Він повідомив, що газетна публікація обговорення у колективі райсільгоспхмії. Проведена роз'яснювальна робота серед водіїв

щодо правильного заповнення дорожніх листів. Звернуто увагу водіїв на контроль за роботою спідометрів. До речі, водіїв С. Сканунову, прізвище якого згадувалося в газетному матеріалі, оголошено догану. Начальнику гаража і диспетчеру вказано на незадовільну роботу по контролю ведення первинної документації. Механіка зобов'язано посилити контроль за роботою спідометрів і відповідності їхніх показників з документацією.

У НАС В ГОСТЯХ ГРО-
МАДСЬКО - ПОЛІТИЧ-
НИЙ І ЛІТЕРАТУРНО-
ХУДОЖНІЙ ІЛЮСТРО-
ВАННИЙ ЖУРНАЛ ЦК
ЛКСМ УКРАЇНИ

«Р
А
Н
О
К»

ВАРІАЦІЇ

ГУМОРЕСКА

Фотонна ракета, перевертаючись та залишаючи за собою шлейф чорного диму, падала крізь хмари. Поруч з нею борсався у повітрі кінокаскадер Борис. «Женитися треба... ой, треба женитися...» — думав він, спостерігаючи за тим, як униз збільшуються і чіткішаються поля, дороги і дахи будинків. Земля тверділа, наближалася зі скаженим світлом.

Над смужкою залізничної баражував віброліт. Крісло другого пілота, в яке мав з розмаху всістися Борис, було передбачливо звільнене від ремінів безпеки. Вітер відпоєни Бориса убик, та вібролітчик Світлана уміло підводила віліне крісло під Бориса.

— Підеш за мене? — вигукнув Борис непередбачену сценарієм фразу, плюхнувшись поруч зі Світланою.

— Із задоволенням! — зраділа Світлана, визнаючи на око відстань до старенького паровозика, який, похихлюючи димцем, тягнув за собою довгу низку платформ. — Ти — сильний, хоробрый, спритний, ти стрибаш, літаєш! Я від тебе в захопленні! Весілля сьогодні ж після зйомок!

— Ур-ра! — закричав Борис, здійснюючи передбачений сценарієм стрибок з кабіни віброліта на останню платформу товарного поїзда.

Так Борис обзавівся сім'єю. Як і раніше, він бігав, стрибав, падав, літав. Та одного разу...

— Дорогий! — гукнула Світлана, коли вони котилися під укіс у па-

лаючому автомобілі, — дружній слід допомагати! — Що-що? — перепитав Борис, прикриваючи руками обличчя від дрібних осколків скла.

— Ти бігаєш, падаєш, стріляєш... ой-к! стріляєш... А я, крім того, ще й готую їсти, перу, прасую, мию... Мене не влаштує таке становище! Вже і тобі час включатися... — вибух бензобака, передбачений сценарієм, заглушив останні слова Світлани.

Так Борис включився у сімейне життя. Він готував, прасував, мив, прибирав. Та одного разу...

— Дорогий, — цікаво сказала Світлана, не дивлячись на Бориса, — нам слід розлучитися.

— Як-то? — розгубився Борис, випускаючи німиту тарілку, та спритно перехоплюючи її біля самісінької підлоги.

— Ти став зовсім іншим... нецікавим. Ти перестав бути мужичною. Ти більше не бігаєш, не стріляєш, не скачеш на коні... А от наш новий каскадер Михайло...

Фотонна ракета, перевертаючись і залишаючи за собою шлейф чорного диму, падала крізь хмари. Поруч з нею борсався у повітрі Борис. Між ним і землею майже нерухомо висів віброліт, на обрії майорів димець паровоза. Катерина обережно підводила вібролітне крісло під Бориса.

— А дзуськи! — подумав Борис, і, презирливо пролітаючи новиз Катерину, смикнув кільце страхового парашута...

Леонід КУРОХТА.

КОЛЬОРИ ПРОПОНУЄ ОСІНЬ

МОДА-85

Тонко й вигадливо добирає природа восени кольори — наче радить не відставати від неї у прагненні до краси й гармонії. Цієї пори року мода ставить перед нами ряд нових проблем. Допомогти розв'язати їх охоче погодилася художник-модельєр відділу пропаганди моди Київського будинку моделей Маргарита Подчекаєва.

— Який одяг для молодих у нинішньому сезоні модний, гарний, зручний і дешевий?

— Зручний і недорогий одяг дозволяє триматися вільно й природно, не сковує рухів. Та для молодих ще особливо важливо, щоб був він модним і гарним. Про ці вимоги постійно пам'ятають вітчизняні художники і модельєри. У нинішньому сезоні вони пропонують близькі до спортивних моделі теплих курток, пальт зі зйомними рукавами, підкладками. Модні комбінезони і жилети на пористому ватині, вільні за кроєм і зручні в користуванні.

Варто звернути увагу на деталі, виконані у кольоровій гамі. Це підборт, вставки, клапани, кишені — у вигляді гармошки, подвійні, об'ємні. Молодіжний одяг зараз модно оздоблювати декоративними кнопками і застібками-блискавками. Доповнити комплект радимо в'язаними шарфами, шапочками та гетрами.

— Як ж кольори пропонують мода молодим?

— Звичайно, їм пасують яскраві кольори. До того ж сама природа підказує необхідність урізноманітнити гаму осінньо-зимових днів одягом радісних, яскравих тонів. Нинішня мода поєднує кольори сміливо і, на перший погляд, незвично, наприклад: рожевий — з гірчичним, зелений — з «холодним» синім.

— Захоплення спортом викликало чимало змін у моді. Модельєри дедалі відвертіше вводять у повсякденний одяг риси спортивного. Чи не здається вам, що одяг спортивного стилю витісняє по-прежнему класичний — пальта, плащі, сукні?

— Не зовсім так. Спортивний одяг зручний і

практичний, але, незважаючи на яскраві оздоблення, — безликий. Тому й не дивно, що молоді люди з хорошим смаком й манерами заховуть мати у своєму гардеробі поряд з куртками або комбінезонами ще й пальто.

Знову в пошані осіннє та зимове пальто в його класичному вигляді. Входить у моду осіннє пальто типу чоловічого піджака з вовняної тканини. Об'ємність зимового пальта підкреслюють пухнасті коміри і великі, прості за формою кишені. До такого одягу треба старанно підбирати головні убори та взуття.

— Що можна сказати про в'язані речі, трикотажний одяг?

— В'язані речі у прохолодну погоду — найзручніший і найтепліший одяг. До того ж молодь їх дуже любить. Джемпер і брюки, джемпер і спідниця, в'язаний трикотажний костюм — це гарно й універсально. Вони мають бути об'ємними, просторими і зручними. Орнаменти й доповнюючі деталі — геометричної форми, розміщені асиметрично.

— Чим новим порадує модельєри у 1986 році?

— Молодіжний одяг, як і раніше, відрізнятиметься сміливішими формами, несподіваними пропорціями, використанням яскравих кольорів, контрастністю стильових прийомів. Разом з традиційними пальтими і напівпальтими пропонуються моделі нового типу, які нагадують чоловічу сорочку, накидку, панчо, з невеличким коміром або без нього, накладними кишенями, розміщеними на грудях. Ці фасони будуть модними і впроваджуватимуться не лише в зимовий, а й у літній одяг.

І. Апробація

Сьогодні Перший Космослідчий Системи мав дати останні напутні настанови своїй зміні — плеяді молодих космослідчих, яких готував протягом дванадцяти років...

— Ми прийшли, наставнику, — почав було один із юнаків, та затнувся. Зненацька в очах Першого Космослідчого Системи хлопця побачили пекельну втому.

— Я уважно слухаю тебе, Рвене, — мовив Арц, сідаючи на стілець, який йому хтось подав.

— Коли дозволите, ми ліпше наступного разу приїдемо, наставнику. Лікарі попередили, що нездужаєте, — продовжив все той же Рвен.

— Не дозволяю, молодий чоловіче! — перебив хлопця Перший Космослідчий Системи. — Наступного разу може й не бути... Хто зна, скільки мені введено ще жити? Адже я не вічний... Не забувайте, що мені вже чимало років. А тепер вибачте, треба прийняти ліки.

Перший Космослідчий Системи встав і пройшов у сусідню кімнату. Випив ліки. Хотів було повернутись, та заходило серце, мов голками шпигало у мозок, і він змушений був прилягти на ліжко. Однак вже незабаром, переборюючи кволість, Арц встав. «Треба йти», — подумав. — На мене чекають хлопці... У них же стільки роботи!..»

— Ну от майже і все. Залишився ти, Торрене, — проказав старий, коли дев'ятнадцять ровесників юнака пішли. — Ти ступаєш на важку стежу. Рада пропонує тобі стати Головним Космослідчим Системи.

— Чому я? — не втримався Торрен. — Невже у хлопців гірші знання від моїх? От хоча б у Сеоло? Хіба інші не можуть претендувати на це відповідальне місце?

Арц ближче підсузув стілець до Торрена. — Докази тут зайві. Більшість членів Ради віддала перевагу тобі, бо найповніше виявив свої здібності, якості космослідчого... — Арц з гордістю дивився на учня, що припинив від несподіванки. А Торрен, ошелешений, сидів у кріслі і невизначено втупився в кінець невеличкого столу, на якому гіркою в овалній тарілці лежали фрукти цього річного врожаю. І поруч, біля вчителя, з десяток сірих із блакитними прожилками, камінців. Їх Арц дуже давно привіз чи не з околиці Галактики і були вони для Першого Космослідчого Системи своєрідним подарунком.

«Чому мовчиш, учню?» — хотів було спитати старий, та пригадав, що не сказав ще Торрену свого запобіжного слова, не дав батьківського напуття, замислився. — Учнєві притаманні і почуття гомору, й ретельність, зібраність. Щоправда, він трохи повільний, але впевнений, докази його вивірені. — Глибокі темні зморшки заповнили обличчя Першого Космослідчого Системи. Арц встав зі стільця, тричі вимірив старечою ходою майже порожню кімнату й тільки потім звернувся до учня:

— Ти маєш бути найрозсудливішим з усіх, зважаючи на думку колег.

— Розумію, наставнику, — тихо проказав Торрен, лише на мить піднявши на Арца свої великі блакитні очі.

День наближався до кінця. Вже сонце висвітлювало останніми промінцями кімнату Першого Космослідчого Системи, і вона поринула у напівтемряву, що поступово густішала. Арц порухом руки натис на кнопку і в кабінеті спалахнуло приємне світло.

Наставник взяв із шухляди столу книгу і зізнався учнєві:

— Запам'ятай, що це твій добрий наставник і безкомпромісний, безстрашний суддя. Візьми її і пронеси, мов негасимий факел Правди і Доброти протягом всього свого життя.

— Я... Я... — Торрен не знав, що відповісти своєму найулюбленішому вчителю. Він припинив і тільки дивився на Книгу. Мовчав і дивився... Не Кристал Пам'яті, не Кулька Креда, в яку вміщено всі знання, зібрані протягом існування людства, а звичайнісінька, колись давно-давно видрукована у Друкарні Книга із поживними від тривалого користування і зберігання паперовими сторінками...

— Ти учню, лише одного разу бачив Книгу у музеї старовини. Я знаю про це. Пам'ятаєш, як ти захоплено розповідав про неї на першій стадії навчання на уроці історії? Візьми цю Книгу, учню. Віднині вона твоя і твоїх колег. — Перший Космослідчий Системи простягнув Торрену важкий фоляр.

— Дякую, — юнак встав, підійшов до Першого Космослідчого Системи і взяв Книгу. — Та мені бовязко... — повільно проказав Торрен.

— Космослідчому?

(Далі буде).

В ПОРУ ДОБРИХ ДИВ...

Олена Кугай народилася і виросла в селі. Але її з дитинства приваблювала професія кранівниці — вона видавалася їй надзвичайно романтичною... Тож і вирі-

Олена КУГАЙ

Мала кранівниця

До звону напнулися канати —
Тепер лиш уважно дивись!
Так легко мені піднімати
Важезні цеглини увис.
З висот мій замріяний погляд
За обрій у далеч пливе...
А хмари летючі — ось поряд! —
Над баштою стишують лет.
Прокреслює простір блакитний
Графічним відбитком стріла...
Будова стрічає привітно:
— Здорова була, кранівнице мала!

шила після десятирічкн набувати саме цього фаху. Нині Олена працює машиністом баштового крана на будовах Києва. І пинше вірні — щирі, сонячні, душевні...

Крізь неба сито ранок натрусив
Сніжку м'якого вітрові у торбу...

Гряде пора зимових добрих див —
В цей час і сам аснішаєш немовби.

Ген очерет — а кожусі, ніби дід
Над ставом ловить запізнїлу рибку.

А в теплій хаті мама на обід
Чекає всіх — і погляд світить в шибку.

Сірко у будці стишено дріма,
Немов антени, нагостривши вуха...

Стару платівку з піснею «Зима»
Все крутить на причілку завірюха.

В телефоні рідний голос чути,
А мене не чують — от біда!

Як оце мовчання перебудути,
Як оце чекання переждати?

Радосте, з'єднай нас і озвися,
Розколи холодну німоту!..

Я ж до тебе проліском із лісу,
Я ж до тебе ніжністю расту...

СКА (Київ) — «Зірка» — 1:2

ФУТБОЛ

Матч чергового туру чемпіонату країни з футболу кировоградська «Зірка» провела у Києві з командою місцевого СКА, яка в Кіровограді 11 вересня перемогла наших земляків з рахунком 4:1. На цей раз успіху

допомогли спортсмени «Зірки» — 2:1. Голи у ворота суперників забили Едуард Денисенко та Олександр Лисковець.

Після цієї гри кировоград-

ці займають одинадцять сходинку в турнірній таблиці (14 вигравів, 7 нічиїх, 13 програвів, різниці забитих і пропущених м'ячів 43—49). Отже — 35 очок. А лідирує «Таврія» — 52 очка.

ЛАРІН Михайло Васильович народився у березні 1949 року в селі Червоної Кам'янка Олександрійського району. Тривалий час жив у Кіровограді, закінчив кировоградську СШ № 31. Згодом переїхав до Дніпропетровська, де закінчив будівельний технікум, Дніпропетровський держуніверситет. Нині працює відповідальним секретарем Дніпропетровської обласної молодіжної газети «Примор'я». Автор книжки фантастичних оповідань «Формула щастя», яка вийшла друком у видавництві «Молодь». Нині у видавництві «Промінь» (Дніпропетровськ) та «Веселка» (Київ) готуються до друку книжки повістей та оповідань Фантастична повість «Вихід на реальність», яку ми сьогодні починаємо друкувати, взято з них. Що готується до видання у «Веселці».

З ГІР ГРУЗІЇ — ДО ЧОРНОГО МОРЯ

Так називається Всесоюзний кінний маршрут, яким туристи здійснюють цікаву подорож по мальовничих околицях Кутаїсі, познайомляться з унікальними пам'ятниками старовини, потім гірськими стежками спускаються до Чорного моря.

Досвідчені інструктори Кутаїського кемпінгу знайомлять любителів кінного туризму з маршрутом подорожі, навчають верхової їзди, правил догляду за кінями.

На знімку: інструктор кінного туризму Темур ХУРЦІДЗЕ знайомить лівінградських туристів з маршрутом майбутньої подорожі.

Фото Г. ШАРАШЕНІДЗЕ. Фотохроніка ТАРС.

НІНІ багато говорять і пишуть про необхідність створення музеїв не тільки у великих містах, а й у невеличких районних центрах, навіть в селах, адже всі вони мають своє минуле. Гайворон—райцентр, найвіддаленіший куточок Кіровоградщини. Певно, не кожен знає, що виник Гайворон на території колишніх козацьких виселок. На цій місцевості археологами відкрито 25 залізоплавильних печей VI—VII століть, що свідчить про високий культурний рівень мешканців цих країв. В Гайвороні немає місцевого краєзнавчого музею, його функцію в якійсь мірі виконує музей трудової і бойової слави залізничників, створений в 1967 році з ініціативи Гайворонського райкому партії. Всі його експонати, а це в основному документи, фотографії, розміщені в одній великій кімнаті клубу залізничників. «Моя мрія, — говорить Станіслав Миколайович Белінський, директор і екскурсовод музею, вчитель історії середньої школи, ветеран Великої Вітчизняної війни, — відвоювати для музею ще хоча б одну кімнату, де б ми могли розвернутися. Адже музей наш унікальний. До нас приїждять з Москви, Києва, Ленінграда. Не вірите? — І Станіслав Миколайович показує мені книгу відгуків. Зовсім недавно тут побували Павло Чилін, лівінградський інженер, предствник лівінградського музею залізничників і Петро Клаус, залізничник вузької колії міста П'ярку. Вони дали високу оцінку всьому побаченому.

Настала черга сказати, чому саме залізничникам належить музей. Справа в тому, що в Гайвороні знаходиться єдиний тепловозремонтний завод, що займається ремонтом вузькоколісного транспорту. «Бачили паровоз на заводській площі? — запитує мене Станіслав Миколайович. — Кажуть, що на ньому Павлик Корчагін до Боярки їздив. Про це газета «Вечірній Київ» написала. Не знаю, чи це дійсно той паровоз, але до нас з Києва приїжджали, щоб забрати. Не всти-

ли. Ми його на площі встановили. І лівінградцям не віддали». Історія Гайворона тісно пов'язана з ростом робітничого класу, з його виходом на широку політичну арену. Про це скупі розповіді мають музейні документи. Ось один з них. Ще в 1905 році залізничники Гайворона брали участь у Всеросійському політичному страйку. Жандармський ротмістр Дам'янов доносив телеграмою подольському генерал-губернатору про те, що 18 жовтня

У МУЖНОСТІ МІЦНЕ КОРІННЯ

в Гайвороні застрайкували залізничники, відмовляючись почати роботу до задоволення їх вимог. Трохи згодом той же ротмістр просив прислати в Гайворон ескадрон драгунів для «припинення безчинства» робітників. Інші документи свідчать, що робітничий рух в Гайвороні організовувався безпосередньо Одеським комітетом РСДРП.

Ми переходимо зі Станіславом Миколайовичем від стенду до стенду. 1920 рік. Створено перший комсомольський осередок. Їх було всього дев'ять перших комсомольців, робітників головних залізничних майстерень (нині тепловозремонтний завод). Всі вони діти робітників. Керував осередком Олександр Свищенко. А вже в 1921 році їх налічувалося 40. Для боротьби проти інтервентів і внутрішньої контрреволюції робітники локомотивного депо і головних залізничних майстерень побудували бронепотяг «Більшовик». На ньому було встановлено 40 кулеметів і дві гармати. Бронепотяг утримував територію від станції Підгородня до Бердичева.

Бурхливі 20-ті... Роки вибухові, мужності, гарту. — Подивіться на це обличчя, — сказав мені екскурсовод, вказуючи на одну з фотографій. — Це Микола Воеводін. Звичайний кладовщик на залізничці. Може здатися неймовірним, але він один взяв у полон тридцять бандитів.

І ще на одну фотографію звертає мою увагу Станіслав Миколайович. Молода, вродлива дівчина. Вона була першою трактористкою. Ніну Богач по-звірячому вбили куркулі.

Були гайворонці й серед тих, хто надавав інтернаціональну допомогу братнім народам в боротьбі з фашизмом. Один з них — Павло Григорович Мазурик був заступником командира розвідувально-диверсійного загону, що діяв на території Чехословаччини. Нині він почесний громадянин чехословацького міста Добриш, нагороджений маюю і великою партизанськими зірками Чехословаччини, майор у відставці; працює лікарем гайворонської лікарні. Герой часто виступає перед молоддю у школярами, розповідаючи про свою звичайну молодість, про своїх бойових друзів.

Глибоким шрамом в пам'яті солдата запечатлася прощала війна. Он с болем в серцеде вспоминает дати побратимов павших имени.

Так написав у своїх віршах колишній солдат Іван Юхимович Сугак. — Ось ви мене згадуєте, — говорить Станіслав Миколайович Белінський, — яке значення мають подібні музеї, навіть коли вони. Ще О. С. Пушкін сказав, що без знання свого минулого людина знаходиться на стадії дикунства. І тільки знання його робить людину цивілізованою. Історія—основа високої моралі. А я вам ще ось що скажу, знання історії свого краю допомагає вихованню патріотизма-інтернаціоналіста. Воїни Радянської Армії, бійці Великої Вітчизняної війни і сьогоднішній подвиг капітана Грігача, що прославив Гайворонщину мужністю і високим розумінням свого інтернаціонального обов'язку... У них одне коріння. Тут воно, в цій землі.

В. ЛЕВОЧКО, спецкор «Молодого комунара», м. Гайворон.

п'ятниця

27 ВЕРЕСНЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — У концертному залі — школярі. 9.15 — До Всесвітнього дня туризму. Документальний фільм. 10.00 — Телефільм «Моцарт». 2 серія. 11.25 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Сільські горизонти». Документальний фільм. 15.40 — Російська мова. 16.10 — Новини. 16.15 — «Роби з нами, роби як ми, роби краще за нас». 17.10 — До 500-річчя добровільного входування мордовського народу до складу Росії. Документальний фільм «Зв'язок часів». 18.00 — Ми співаємо і маюємо. 18.15 — Наука і життя. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — «Співдружність». Тележурнал. 19.35 — Новини. 19.45 — Міжнародне фольклорне свято «Літо в Коломенському». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Моцарт». 3 серія. 23.05 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Виробничі гімнастика. Урок 3. 10.30 — Концертний зал «Дружба». 11.30 — Мультифільм. 11.40 — Шкільний екран. 6 клас. Українська література. 12.10 — «Комуністи 80-х». 12.40 — Новини. 12.55 — Літературна карта України. 16.00 — Новини. 16.10 — Срібний дзвіночок. 16.30 — Концерт. 16.55 — ФТ. Художній телефільм для дітей. «Гості з майбутнього». 2 серія. 18.00 — 3 людини і для людей. 18.45 — День за днем. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «П'ятиріччя прок». На зустріч XXVII з'їзду КПРС. Київська область. 20.20 — Концерт радянської пісні. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт майстрів мистецтва і художніх колективів Київської області. 22.35 — Супутник XI Всесоюзного фестивалю телефільмів. По закінченні — Новини.

ЦТ (II програма)

18.15 — «Дзвони Чілі». Музична передача. 18.55 — Науково-популярний фільм «Секрети природи». 19.10 — «Через обставини, що склалися». «Три половини щастя». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — На актуальні теми: товари народного споживання, сфера обслуговування. 20.45 — Документальний телефільм. 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з боксу. Фінал. 22.35 — Новини.

субота

28 ВЕРЕСНЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — АБВГдейка. 9.05 — Коло читання. 9.50 — Телефільм «Моцарт». 3 серія. 11.20 — Концерт радянської пісні. Виступ лауреатів і дипломатів Всесоюзного телеконкурсу «Товариш пісня». 12.00 — Сім'я і школа. 12.30 — VI Міжнародний фестиваль телепрограм по народній творчості «Веселка». Огляд листів телеглядачів. «Народна музика». (Аргентина). 13.00 — Людина. Земля. Всесвіт. 13.45 — Кубок і чемпіонат СРСР зі спортивної гімнастики. 14.30 — Новини. 14.45 — Документальний телефільм «Іраклії Андроніков. Про російські тріумфи». 15.50 — Новини. 15.55 — День пропагандиста. 16.25 — Концерт до Дня пропагандиста. 17.25 — Економічний огляд. 17.55 — Новини. 18.00 — У світі тварин. 19.00 — Чемпіонат світу з шахів. Інформаційний випуск. 19.05 — Мультифільм. 19.15 — Перехід на зимовий час. 19.30 — Кінопанорама. 21.00 — «Час». 21.35 — Що? Де? Коли? У перерві — Новини. По закінченні — Чемпіонат світу з шахів. Інформаційний випуск.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.45 — Концертний зал «Дружба». 11.30 — Сьогодні — День пропагандиста. 12.00 — Призначення побачення. 12.30 — Компас туриста. 13.00 — Новини. 13.10 — Доброго вам здоров'я. 13.40 — ФТ. Художній телефільм для дітей. «Гості з майбутнього». 3 серія. 14.45 — Сатиричний об'єктив. 15.15 — Г. Каліта. Основа життя. «Шельменко-денщик». Вистава. 17.15 — Наука і час. 17.45 — Скарби музеїв України. 18.00 — Ак-

туальна камера. 18.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Жальгіріс» — «Динамо» (Київ). 20.15 — ФТ. Музичний фільм «Нова грань». 20.50 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Пісня про кохання». 22.55 — Супутник XI Всесоюзного фестивалю телефільмів. По закінченні — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Якщо хочеш бути здоровим. 8.30 — Документальний телефільм. 9.00 — Радіона пошта. 9.30 — Наш сад. 10.00 — Програми Новосибірської студії телебачення. 10.55 — Клуб мандрівників. 11.55 — Стадіон для всіх. 12.25 — «Камера дивиться в світ». 13.35 — «Геріка». Телефільм на музику Я. Фрейлиха. 14.35 — Телефільм «Ще до війни». 1 і 2 серії. 16.35 — Міжнародний огляд. 16.50 — Мультифільм. 17.10 — Здоров'я. 17.55 — «Мелодії літа». Музична передача з Румунії. 18.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Жальгіріс» — «Динамо» (Київ). В перерві — 19.15 — Вечірня казка. 20.15 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Зеніт» — «Дніпро». 2-й тайм. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Ніхто не замінить тебе».

неділя

29 ВЕРЕСНЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — До Дня машинобудівника. Документальний телефільм. 9.20 — 99-й тираж «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Станція Радянському Союзу! 11.00 — Здоров'я. 11.45 — Радіона пошта. 12.15 — Зустріч на радянській землі. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний клуб. 14.00 — Клуб мандрівників. 15.00 — День величчя настав для пісні. 16.00 — Мультифільм. 16.40 — Новини. 16.45 — Сьогодні — День машинобудівника. 17.15 — Концерт на замовлення машинобудівників. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Мультифільм. 19.05 — Кубок і чемпіонат СРСР з спортивної гімнастики. 19.55 — Новини. 20.05 — Фільм-концерт «Чотири клоуни під одним дахом». 21.00 — «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.05 — Фільм-концерт «На радість вам і мені». 22.50 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.45 — Сьогодні — День машинобудівника. 10.55 — Концертний зал «Дружба». 11.50 — «Протек». 12.35 — Катруси і позал. 13.55 — Новини. 14.05 — Фільм «Два діти у травні». 14.15 — ФТ. Художній телефільм для дітей. «Гості з майбутнього». 4 серія. 15.50 — Концерт української пісні. 16.00 — Слава солдатська. 17.00 — ФТ. Мультифільм. 17.20 — Програма «Братерство». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — ФТ. Музичний фільм «С. Я. Телешев». 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — ФТ. Художній телефільм «Хазяїна дитячого будинку». 23.15 — Супутник XI Всесоюзного фестивалю телефільмів. По закінченні — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — Веселі нотки. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Російська мова. 9.30 — Міжнародні змагання зі сніданку. 10.00 — Концерт камерного оркестру Львівської РСР. 10.50 — Програма Київської студії телебачення. 11.50 — Очевидне — неймовірне. 12.50 — VI Міжнародний фестиваль телепрограм по народній творчості «Веселка». Огляд листів телеглядачів. «Народна музика». (Аргентина). 13.20 — Фільм «Там вдаліні, за рікою...». 14.25 — «Музичні фотографії». 14.40 — Світ іноземців. 15.15 — Супутник іноземців. 16.00 — Розповіді наших кореспондентів. 16.30 — Телефільм «Сонет». 5 серія. 18.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. СКА — «Торпедо» (Москва). 2-й тайм. 18.45 — Видатні радянські композитори — лауреати Ленінської премії. Т. Хренников. 20.00 — Вечірня казка. 20.20 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. ЦСКА — «Спартак». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Чегері». 22.45 — Чемпіонат Європи з волейболу. Чоловіки. Збірна СРСР — збірна Швеції.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відп. відального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 61103

Зам. № 509. Тираж 56700

Газета виходить в вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.